

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi D.J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie o sygn.
II AKo 168/22,

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 28 lutego 2024 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 27 grudnia 2023 r. D.J. (dalej: „skarżący”) złożył skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu toczącym się przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie pod sygn. akt II AKo 168/22. W uzasadnieniu pisma skarżący wskazał, dlaczego postępowania toczące się w jego sprawie uznał za wadliwe. Z treści pisma wynika również, że zawarte w nim zarzuty dotyczą długości i sposobu prowadzenia postępowania jako całości – nie zaś postępowania toczącego się jedynie przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie.

Odpowiedź na powyższą skargę złożył Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie. W piśmie z 29 stycznia 2024 r. wniósł on o jej oddalenie, a w przypadku jej uznania – o przyjęcie mniejszej kwoty odszkodowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Przepis art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania zawiera wymogi formalne, jakie musi spełnić skarga na przewlekłość postępowania. Przede wszystkim, skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego. Ponadto powinna ona zawierać: żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy, oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Skargę, która nie spełnia wymagań wskazanych w art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, sąd odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków (art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania).

W niniejszej sprawie skarżący nie sformułował wprost żadnego żądania – zwłaszcza o stwierdzenie przewlekłości postępowania. Ograniczył się jedynie do wskazania, że jego pismo (zatytułowane „Wniosek”) dotyczy „skargi na przewlekłość postępowania w Sądzie Okręgowym - Apelacyjnym w Krakowie sygn. akt II AKo 168/22”. Niezależnie od tego, skarżący nie przytoczył żadnych okoliczności – działań lub zaniechań sądu, które przynajmniej uprawdopodobniałyby wystąpienie przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie z wniosku o wznowienie postępowania (II AKo 168/22). Nie wskazał też konkretnych czynności,

które były podejmowane w sposób błędny, niecelowo lub nieterminowo. Przedstawił on jedynie swoje zastrzeżenia co do dotychczasowego sposobu prowadzenia wobec niego postępowania karnego. Odnosił się jednak przede wszystkim do kwestii merytorycznych, nie zaś czasu trwania postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie.

Z tego względu Sąd Najwyższy, na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, orzekł jak w sentencji.

Z uwagi na odrzucenie skargi bezprzedmiotowym stało się rozpoznawanie zgłoszonego w niej wniosku o ustanowienie dla skarżącego pełnomocnika z urzędu.

ZG

[ał]